

**SYLABUS**  
**DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022-2025**  
Rok akademicki 2022/2023

**1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE**

Nazwa przedmiotu/ modułu	<b>Kultura języka 1. Warsztaty interpunkcyjno-ortograficzne</b>
Kod przedmiotu	<b>IC3/37/1</b>
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	I rok, 1. sem.
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kierunkowy z zakresu języka i komunikacji
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. prof. UR Urszula Gajewska (członkini Zespołu Programowego kierunku studiów DiKS)
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	pracownicy Instytutu Polonistyki i Dziennikarstwa

\* -zgodnie z ustaleniami w Jednostce

**1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS**

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1.		15							1

**1.2. Sposób realizacji zajęć:**

X zajęcia w formie tradycyjnej

X - zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (jeśli wymagają tego aktualnie obowiązujące przepisy).

**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): zaliczenie z oceną**

## 2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość zasad interpunkcyjnych i ortograficznych na poziomie szkoły gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej.

## 3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

### 3.1 Cele przedmiotu/modułu

C1	Poznanie zasad interpunkcyjnych i ortograficznych języka polskiego.
C2	Poznanie najczęstszych problemów ortograficzno-interpunkcyjnych. Poznanie autorytatywnych źródeł poprawnościowych.

### 3.2 Efekty kształcenia dla przedmiotu/modułu (wypełnia koordynator)

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka zna szczegółowo zasady pisowni i interpunkcji. Student/ka zna wydawnictwa poprawnościowe prezentujące i objaśniające obowiązujące zasady i zalecenia.	K_Wo1, K_Wo3, K_Wo7, K_Wo8
EK_02	Student/ka dokonuje analizy poprawnościowej tekstu, rozpoznaje i poprawia błędy interpunkcyjne oraz ortograficzne. Student/ka potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	K_Uo9
EK_03	Student/ka potrafi krytycznie ocenić poziom językowy analizowanego tekstu, ma świadomość posiadanej wiedzy i swoich braków, rozumie potrzebę doskonalenia swoich umiejętności tworzenia poprawnego tekstu pisanego.	K_Uo9, K_Ko3

### 3.3 Treści programowe (wypełnia koordynator)

#### A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

nie dotyczy

#### B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych\*

Treści merytoryczne

Podstawowe zasady pisowni polskiej – fonetyczna, morfologiczna, historyczna i konwencjonalna. Poradnictwo poprawnościowe – przegląd literatury przedmiotu.
Użycie wielkiej i małej litery.
Pisownia łączna i rozdzielna
Zasady użycia znaków: ż, rz; ch, h, ó.
Zapisywanie głosek miękkich.
Pisownia wybranych grup spółgłoskowych i samogłoskowych.
Pisownia wybranych przedrostków oraz przyrostków i zakończeń. Pisownia zakończeń niektórych form czasownika.
Funkcje i zasady stosowania interpunkcyjnych znaków oddzielających
Uwagi dotyczące znaków prozodycznych, emotywnych oraz znaków opuszczenia
Użycie łącznika – nazwy miejscowości, nazwiska złożone, przymiotniki złożone, dwuczłonowe rzeczowniki oraz inne konteksty. Zasady dzielenia wyrazów.
Analiza wybranych tekstów prasowych pod kątem poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej.
Sprawdzenie znajomości zasad pisowni – kolokwium.

\*ozn. związek z badaniami prowadzonymi w IPID.

### 3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Analiza tekstów z dyskusją, ćwiczenia poprawnościowo- redakcyjne, praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja).

## 4. METODY I KRYTERIA OCENY

### 4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01, E_K02, E_K03	<b>Ocena formująca:</b> ocena przygotowania do zajęć, ocena praktycznych umiejętności studenta (wykonanych ćwiczeń, przeprowadzonych analiz, rozwiązanych testów i zredagowanych tekstów). <b>Ocena podsumowująca:</b> na podstawie aktywnego udziału w zajęciach i ocen cząstkowych z wykonanych zadań i podsumowującego kolokwium.	ĆWICZENIA

### 4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Ocena zaliczeniowa to ocena łączna wystawiona na podstawie: aktywnego udziału w zajęciach, ocen cząstkowych z wykonywanych na zajęciach ćwiczeń i testów (30%) oraz
---

oceny uzyskanej z podsumowującego kolokwium (70%).

Punktacja kolokwium:

51%-60% ocena dostateczna

61%-70% ocena plus dostateczna

71%-80% ocena dobra

81%-90% ocena plus dobra

91%-100% - ocena bardzo dobra

#### 5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego ( <u>udział w konsultacjach, egzaminie</u> )	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta ( <u>przygotowanie do zajęć, kolokwium, zaliczenia, egzaminu, napisanie referatu itp.</u> )	13
SUMA GODZIN	30
<b>SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS</b>	<b>1</b>

*\* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

#### 6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<u>Nie dotyczy</u>
zasady i formy odbywania praktyk	<u>Nie dotyczy</u>

## 7. LITERATURA

### Literatura podstawowa:

Jodłowski S., 2002, *Zasady interpunkcji. Podręcznik*, oprac. nauk. i red. J. Godyń, Wydawnictwo Tomasz Strutyński, Kraków.

Karpowicz T., 2009, *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Łozińska M., Zdunek U., 2011, *O znaczeniu i roli różnych źródeł poprawnościowych w warsztacie redaktora*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 152–159.

Markowski A., 2012, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa.

Müldner-Nieckowski P., 2007, *Wielki słownik skrótów i skrótowców*, Wrocław.

Podracki J., 2005, *Nowy słownik interpunkcyjny z zasadami przestankowania*, Świat Książki – Bertelsmann Media, Warszawa.

*Polszczyzna na co dzień*, 2006, pod red. M. Bańki, Warszawa.

*Uniwersalny słownik języka polskiego PWN* (t. I–IV), 2008, pod red. S. Dubisza, Warszawa.

*Wielki słownik języka polskiego*, 2012, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

*Wielki słownik ortograficzny PWN*, 2008, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

*Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN*, 2008, pod red. A. Markowskiego, Warszawa.

*Współczesny język polski*, 2001, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin.

[www.komjezyk.pan.pl](http://www.komjezyk.pan.pl)

### Literatura uzupełniająca:

Podracki J., Gałązka A., 2010, *Gdzie postawić przecinek? Poradnik ze słownikiem*, Warszawa.

Rogowska-Cybulska E., *Zasady pisowni polskiej w świetle pytań kierowanych do poradni językowych*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 134–141. Sikora K., M. Rak., 2011, *Nowe tendencje w interpunkcji – przecinek (na materiale internetowym)*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 188–194.

Walczak B., 2011, *Ewolucja języka a kodyfikacja normy*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 103–108.

Wilkoń A., 2002, *Spójność i struktura tekstu*, Kraków.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej